

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
ŽUPANIJSKI SUD ŠIROKI BRIJEG
Broj: 08 0 U 002934 16 U
Široki Brijeg: 27.12.2017 godine

Županijski sud Široki Brijeg, po sucu Mili Zeljko, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Tihane Knezović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije - Transparency International u BiH, Banja Luka, Gajeva 2, protiv tuženog JP Parkovi d.o.o. Ljubuški, S. Radića bb, zastupanog po punomoćnicima Davoru Kovaču i Luji Hercegu, odvjetnicima iz Ljubuškog, radi poništenja akta tuženika br. 779/16 od 28.10.2016 godine, izvan ročišta, donio je dana 27.12.2017 godine

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA.

PONIŠTAVA SE akt tuženika br. 779/16 od 28.10.2016 godine i predmet vraća tuženiku na ponovni postupak i odluku.

O troškovima odlučit će se u konačnoj odluci.

O b r a z l o ž e n j e

Aktom tuženika br. 779/16 od 28.10.2016 godine, odbijen je prigovor tužitelja izjavljen protiv akta tuženika br. 658-1/16 od 30.09.2016 godine, uz obrazloženje kako tuženik nije donio normativni akt kojim bi regulirao pristup informacijama, niti je imenovano službenika za informiranje, pa nije u mogućnosti udovoljiti tužiteljevom zahtjevu dok se ne ostvare formalne pretpostavke za pristup traženim informacijama, pri čemu se tuženik pozvao na odredbe čl. 19 i 20 Zakona o slobodi pristupa informacija u FBiH.

Pobijajući navedeni akt tuženika iz razloga pogrešne primjene odredbi Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, tužitelj u tužbi ističe kako se u rješenju kojim se odbija zahtjev za pristup informacijama u cijelosti ili djelomično, mora navesti zakonski osnov za status izuzeća informacije uz navode odredbi citiranog zakona na koje se poziva, kao i sva materijalna pitanja koja su važna za odluku, što uključuje i uzimanje u obzir faktora javnog interesa. Iz obrazloženja pobijane odluke tuženika br. 779/16 od 28.10.2016 godine vidi se da prilikom rješavanja zahtjeva za pristup informacija tuženik nije primijenio niti jednu odredbu Zakona o slobodi pristupa informacija u FBiH. Navodi tuženog kako nije donio normativni akt kojim bi regulirao pristup informacijama koje su pod kontrolom tuženika te da nije imenovao službenika za informiranje, ne predstavljaju zakonski osnov za odbijanje zahtjeva. Osim toga, na web stranici tuženika ne nalaze se ugovori o javnim nabavkama koje je tužitelj tražio, pa ni to ne predstavlja zakonski osnov za odbijanje zahtjeva, kako to dalje tužitelj navodi u tužbi, predlažući da se tužba uvaži, osporena odluka tuženika br. 779/16 od 28.10.2016 godine poništi i tuženiku naloži da tužitelju omogući slobodan pristup traženim informacijama, uz naknadu troškova tužitelju.

Tuženik je dao odgovor na tužbu, s prijedlogom da se tužba kao neutemeljena odbije, istovremeno potražujući troškove sastava odgovora na tužbu.

Tužba je utemeljena.

Ispitujući zakonitost pobijanog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, sukladno odredbi čl. 34 st. 1 Zakona o upravnim sporovima, ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

Prema odredbama čl. 14 st. 3 Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, ako mjerodavno javno tijelo, odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelomice, podnositelj zahtjeva izvješćuje se rješenjem koje sadrži zakonski temelj za status izuzeća informacije u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, uključujući i sva materijalna pitanja važna za donošenje rješenja, kao i uzimanje u obzir čimbenika javnog interesa, a što je sve u osporenom rješenju izostalo i na što tužba utemeljeno ukazuje.

Nadalje, prema odredbama čl. 25 Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, na pitanja postupka koja nisu uređena tim Zakonom primjenjuje se Zakon o upravnom postupku, pa tijela tuženika ne mogu pretpostavljati smisao tužiteljevog zahtjeva već se, ako nije jasno navedeno što se traži, sukladno odredbama čl. 66 st. 1 i čl. 67 st. 1 i 2 Zakona o upravnom postupku, ima pozvati stranku da u određenom roku otkloni nedostatke u podnesku.

Stoga je, temeljem odredbi čl. 36 st. 1 i 2 Zakona o upravnim sporovima, valjalo odlučiti kao u izreci.

U ponovnom postupku potrebno je voditi računa o okolnostima na koje je ukazano ovom presudom.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 397 st. 3 Zakona o parničnom postupku u svezi s čl. 55 Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Tihana Knezović

Sudac
Mile Zeljko

